

ÚC CHÂU DƯỚI MẮT DU KHÁCH CANADA

THÙY HƯƠNG

Lời hứa viết bài cho LTAHCC kéo dài từ chuyến đi dự Đại Hội AHCC ở Los Angeles tháng 7 năm 1998 cho tới bây giờ. Với sự vận động của AH Trần Đức Hợp, tôi xin kể về chuyến đi thăm Úc Châu của tôi cho LTAHCC.

Lần đầu tiên tôi đặt chân tới Úc vào khoảng năm 1991. Vào dịp mùa Hè của Canada, đưa con gái đầu lòng vừa nghỉ cái hè đầu tiên. Tôi khăn gói quả mướp, đàn bà, đưa nhỏ về thăm ông bà Ngoại vừa định cư ở Sydney, Úc Châu. Lúc ấy, đưa đầu 8 tuổi, đưa giữa 3 tuổi và đưa sau mới 17 tháng. Lần đầu tiên này đáp chuyến máy bay United Airline đi vòng vòng nước Mỹ, rồi qua New Zealand. Trạm cuối cùng mới đến Sydney. Chuyến bay dài hơn 30 tiếng, cộng luôn thời gian chờ đợi ở sân bay. Thật là quá vất vả cho cả mẹ lẫn con. Lúc bấy giờ là tháng bảy, mình thường bảo là tháng bảy mưa Ngâu. Thật là đúng như vậy, tháng bảy là vào mùa Đông của Úc Châu, mưa và lạnh. Tuy là không lạnh bằng Canada, nhưng rất là khó chịu, trời lúc nào cũng ẩm ướt. Thành phố đông đúc, không sạch sẽ như ở Vancouver. Thêm vào đó là những kiến trúc cũ kỹ và những dịch vụ cũ xưa, trông giống như là mình đi từ Sài Gòn ra Huế. Những con đường nhỏ hẹp, thỉnh thoảng lại có “round about”, và chạy bên tay trái. Thấy hơi ngược đời. Mặc dầu có bằng lái, nhưng không thể nào lái xe được, tôi thường nghĩ thế. Nên đi đâu Ba tôi cũng phải cho mấy mẹ con đi, hoặc là đi xe lửa. Trên đường phố xe cộ lưu thông, đa số là xe cũ, thỉnh thoảng một vài xe mới chạy trên thành phố, và nạn ô nhiễm cũng tương đối nhiều hơn so với Vancouver, Canada. Nhà cửa xây dựng tương đối giống nhau, như kiểu nhà tiền chế rancher, có hàng rào và cái sân nhỏ phía trước.

Hệ thống công cộng thì có xe bus, xe lửa rất là thông dụng. Tới đây, bạn có thể trông thấy những chuyến xe lửa như ở Việt Nam vậy đó, nghĩa là có người lái, người thổi còi cho xe lửa chạy. Mỗi trạm đều có người bán vé, soát vé và đổi platform, chứ không tự động hóa như bên Bắc Mỹ.

Khu city của Sydney, cách nhà chị và cha mẹ tôi 45 phút lái xe. Thành phố có một vài cao ốc cao tầng, còn lại các building cũ xưa rất nhiều. Nếu bạn đi vào city lúc giờ

tan tằm thì chịu chết, xe cộ kẹt cứng. City của Sidney cũng khá đẹp với Harbour Center và chiếc cầu Darling. Nhà hát Con Sò Sydney Opera House với lối kiến trúc lạ kỳ hấp dẫn du khách. Đi chơi đêm và ăn cháo khuya 1 đây cũng hết ý lắm. Phố Tàu cách đó không xa. Nhưng có một điều rất là lạ cho dân Canada là đâu đâu cũng có bán bia rượu. Bạn có thể mua bất kỳ lúc nào, chứ không giống như Canada là rượu chỉ bán trong những tiệm Liquor Store mà thôi, và ngày Chúa Nhật và buổi tối là không có bán. Ở Canada, nếu đột xuất vào ngày Chúa Nhật muốn uống bia hay rượu thì các bạn phải chạy ra các Pub mới có, giá lại đắt hơn.

Bên Úc, người Việt Nam cũng có những khu buôn bán riêng và tập trung các dịch vụ khác. Chợ Việt Nam tập trung trong những khu như Cabramatta, nếu cần tìm người quen bạn chỉ cần ra đó ngồi một buổi thì gặp ngay. Thoạt đầu nghe nói như vậy, tôi cũng đem bọn nhỏ ra ngồi thử để tìm các bạn quen ở Việt Nam được định cư ở Úc. Ngồi một ngày mà không thấy ai quen cả. Nhưng phải công nhận là rất đông người Việt Nam. Những tiệm ăn buôn bán, tới các phòng mạch của Bác Sĩ, Nha Sĩ, Luật Sư... đều là người Việt. Nhìn chung lại người Việt Nam ở Úc rất là thành công, ai cũng bận rộn đi làm từ sáng tinh mơ đến tối. Con nít thì bù đầu vào sách vở, học thêm đủ thứ, ngoài giờ học chính trong trường. Các đồ ăn Việt Nam ở đây nấu cũng rất là ngon mà giá cả lại rẻ so với Canada. Đồ biển Úc ngon và tươi như ở Việt Nam vậy.

Mười năm sau tôi trở lại Úc Châu. Thời tiết quá nóng. Tôi thấy thành phố như con gái mới dậy thì và thay đổi hẳn. Đẹp và sạch sẽ hơn, nhà cửa xây dựng nhiều hơn. Hệ thống xe lửa đã đổi mới, tự động hóa hơn. Có lẽ nhờ Thế vận hội Olympic 2000 vừa qua. Vùng City của Sydney thay đổi hẳn, nhiều cao ốc building mọc lên còn mới nguyên. Harbour Center với lối đi bộ dọc theo dòng nước. Có những quán café và những điệu nhạc du dương từ các thuyền nhỏ dưới lòng sông vọng lên, làm cho cảnh trí thêm hữu tình hơn, nhất là ban đêm. Đối diện bên kia sông là một sông bài lớn của Sydney mới được xây dựng xong trong vài năm qua, sáng rực cả dòng sông.

Từ Circular Quay, cũng như Hyde Park, công viên nằm giữa lòng thành phố, mà từ trên cao của Sky Point Sydney có thể nhìn thấy rất là rõ. Xe cộ đời mới lưu thông thật nhiều trên đường phố. Lần này nhờ sự phát triển của máy điện toán và Internet, tôi đã tìm ra được rất nhiều bạn quen học ở trường Phú Thọ năm nào mà không cần phải ra Cabramatta ngồi chờ như năm xưa nữa. Càng văn minh thì con người càng có cuộc sống thoải mái hơn, đỡ mất thời giờ hơn. Cuộc sống ở Úc thì vẫn tấp nập, đông đúc. Ai ai cũng bận rộn làm ăn, buôn bán, học hành.

Lúc tôi qua, thì trước đó vài hôm AHLê Cảnh Túc qua đời tại bệnh viện. AH Túc là một trong những người rất tích cực cho hội AHCC tại Úc. Sự ra đi của AH Túc cũng là một mất mát cho AHCC Úc Châu.

Dịp này tôi cũng gặp được AH Tôn Thất Từ, Nguyễn Sơn Hiền và một số bạn Công Chánh khác tại Sydney. Sau mấy chục năm gặp lại mừng mừng tủi tủi. Bao nhiêu là chuyện để kể, về trường, lớp, Thầy, Cô...

Chuyến đi này tôi có dịp ghé qua Melbourne, một thành phố khác của Úc, thành phố này yên lành, hiền hòa hơn Sydney. Tôi thích không khí Melbourne, vì nó làm cho lòng mình lắng đọng xuống với cảm giác yên bình hơn. Melbourne nhiều cảnh trí thiên nhiên hơn, có những đồi, những núi, những con suối và suối khoáng tuyến. Giữa thành phố có con sông hữu tình, và một nhà casino to lớn, đầy đủ như những sông bạc ở Las Vegas với đèn màu sắc rực rỡ. Ở Melbourne cũng có những tiệm ăn Việt Nam nấu rất ngon.

Trở lại Úc Châu lần này thì Cha tôi không còn nữa, chỉ còn lại Mẹ già, anh, chị, em và bạn bè. Tôi thấy cuộc đời ngắn ngủi quá. Mới đó mà đã mười năm. Cảnh vật đều thay đổi. Vật đổi sao dời. Cảnh trí của Úc Châu cũng khác hẳn. Tương lai chắc sẽ còn phát triển nhiều hơn.

Một vài nhận định của người du khách đến từ Canada. Nếu có gì thiếu hoặc không chính xác, thì xin các AHCC Úc Châu bổ túc thêm.